

ΜΥΡΙΑ ΟΞΑ

* * ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.—Μεταξὺ τῶν τελευταίως γενομένων ἐν Παρισίοις φιλολογικῶν δημοσιεύσεων ἀναφέρονται μετ' ἐπαίνων καὶ αἱ ἐξῆς: *La Fée aux Perles* ὑπὸ τῆς Κομήσσης Dash, *les coulisses du grand drame* ὑπὸ τοῦ κ. Pierre Veron καὶ *le Tyrol et la Carinthie* τοῦ κ. Albert Wolff.

* Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Κάρολος ΙΕ' ἦτο διακεκριμένος συγγραφεὺς καὶ ποιητής. Ἐγραψε διάφορα στρατιωτικὰ συγγράμματα, ἐν οἷς πικρῶς καταφέρεται κατὰ τῶν Γερμανῶν, περιστρεφόμενα ἰδίως περὶ τὴν τακτικὴν τοῦ πολέμου. Αἱ δὲ ποιήσεις του μεταφρασθεῖσαι εἰς τὸ Γερμανικὸν ἐκδίδονται κατ' αὐτὰς ἐν Βερολίῳ ὑπὸ τοῦ G. Leinberg. Ὁ διάδοχος τοῦ Καρόλου, Ὁσκάρ, καταγίνεται ἐπίσης εἰς τὰ γράμματα μεθ' ἰκανοῦ ζήλου, αἱ δὲ πεφιλημένα αὐτῷ μελέται εἶναι αἱ προῖστορικαὶ καὶ ἀρχαιολογίαι, αἵτινες μετὰ τοσοῦτου ἐνδιαφέροντος καλλιεργοῦνται ἐν Σκανδιναυίᾳ. Κατ' αὐτὰς ὁ βασιλεὺς Ὁσκάρ ἐξελέχθη πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν προῖστορικῶν ἀρχαιολογιῶν καὶ τῆς ἀνθρωπολογίας, ὅπερ θὰ συνέλθῃ ἐν Στοκχόλμῃ τὸ προσεχὲς ἔαρ.

* Ὁ γνωστὸς Γάλλος φιλόλογος Emile Legrand ἀνέλαβε τὴν ἐκ Παρισίων ἀλληλογραφίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων. Αἱ ἀλληλογραφίαι του αὐταὶ γεγραμμέναι εἰς ὕψος ἀριστον καὶ ἰσχυρότατον εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσαι διότι πλὴν τῆς πολιτικῆς τιθεμένης ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ περιέχουσι πᾶν ὅ,τι φιλολογικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν νέον συμβαίνει ἐν Γαλλίᾳ, ἐνδιαφέρουσι δ' ἀπ' εὐθείας τὴν Ἑλλάδα.

* Ἐν Φλωρεντίᾳ ἐξεδόθη τὴν προτελευταίαν ἑβδομάδα Συλλογὴ ποιητικῆ τοῦ Τοσκανοῦ ποιητοῦ Giosuè Carducci φέρουσα τὸν τίτλον *Primavera Elleniche*. Ἀποτελεῖται δ' ἐκ τριῶν ἐκτεταμένων ποιημάτων ἐπιγραφομένων *Eolia*, *Dorica*, *Allessandrina*.

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β'.]

* Μετ' οὐ πολὺ ἐκδίδεται ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ κ. Percy Fitzgerald βιβλίον ἐπιγραφόμενον «*ἡ ζωὴ καὶ αἱ τύχαι τοῦ Ἀλεξ. Δουμά.*» Λέγεται ὅτι τὸ βιβλίον περιέχει πολλὰ καὶ περίεργα ἀνέκδοτα ἐπεισόδια τοῦ βίου τοῦ διασήμου μυθιστοριογράφου.

* Μεταξὺ τῶν ἀπαιτούμενων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Βιέννῃ ἐκθέσεως διὰ τὸ 1875 εἶναι καὶ πλήρης, ὡς οἶόν τε, στατιστικὴ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγωγῆς, ἐκπαιδεύσεως καὶ διδασκαλίας ἐν ἐκάστῳ κράτει, τῶν ἐπιστημον. καὶ φιλολ. Συλλόγων καὶ ἑταιριῶν, τῶν σχολείων κλ. Μανθάνομεν ὅτι τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνεννοήθη μετὰ τοῦ τῆς Παιδείας πρὸς ἀποστολὴν τῶν πληροφοριῶν τούτων, ἀνετέθη δὲ καὶ εἰς τὸν Φιλολ. Σύλλογον «*Παρνασσόν*», ἡ σύνταξις ἐκθέσεως καὶ στατιστικῆς περὶ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ὑπαρχόντων Συλλόγων καὶ ἑταιριῶν.

* * ΘΕΑΤΡΟΝ. ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑ.—Δύο νέα μελοδράματα ἀγγέλλονται τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐξ Ἰταλίας. Ὁ μελοποιὸς Pontoglio ἔδωκεν εἰς Bergamo, τὴν πατρίδα τοῦ Ῥοσσίνη, τὸ μελόδραμα *La Notte di Natale* καὶ ὁ μελοποιὸς Enrico Pero σύζυγος τῆς διασήμου μεσοφώνου (*contratto*) τὸ μελόδραμα *Gamma a fresca* ἐν τῷ θεάτρῳ Ῥοσσίνη τῆς Νεαπόλεως. Ὁ δὲ μελοποιὸς Musoni ἐτοιμάζει διὰ τὸ νέον θέατρον τῶν Μεδιολάνων «*Βοναπάρτης*» τὸ μελόδραμα «*Κάμοευς.*»

* Ὁ διδάσκαλος τοῦ κλειδοκυμβάλου Döhler ἀποθανὼν ἀφήκεν ἀνέκδοτον μελόδραμα *Taukreda*. Τὸ μελόδραμα τοῦτο ἐπεθεώρησεν ὁ ἐπιφανὴς ὀξύφωνος (*tenore*) Wachtel, καὶ προετοιμάζεται νῦν νὰ δοθῇ ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ θεάτρῳ Βιέννης.

* Τὸ ἐν Κερκύρᾳ δημοτικὸν θέατρον ἤρξατο τῶν παραστάσεών του μετὰ τὸ νέον μελόδραμα τοῦ μελοποιοῦ Μαρκέττη «*Ῥουὸ Βλάς,*» ὅπερ ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ. Μετὰ τοῦτο πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ *Faust* τοῦ Γάλλου Gounod.

* Δείγμα τῆς τιμῆς, ἣν τὰ μεγάλα ἔθνη ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς ἐξόχους αὐτῶν ἄνδρας ἔστω καὶ τοῦτο. Ἐν Ῥώμῃ ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 85 οἰκίᾳ τῆς παρόδου Lantaré, τὸ δημαρχεῖον ἐπέθηκεν ἀναθηματικὴν μαρμαρίνην πλάκα, ἐφ' ἣς ἐπεγράφησαν τὰδε: «Τὴν οἰκίαν ταύτην οἰκῶν ὁ Ἰωακείμ Ῥοσσίνης ἔγραψε τὰς ἀείποτε νέας μελωδίας τοῦ Κουρέως τῆς Σεβίλλης. 1872. Ὁ Ῥωμαϊκὸς Δῆμος.»

* Ἐν Ἰταλίᾳ προβαίνει ἡ ἐξιτάλισις τῶν Γερμανικῶν μελοδραμάτων. Μετὰ τὰ διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου ἀγγελθέντα, προσθέτομεν ὅτι κατ' αὐτὰς ἐδόθη ἐν Βονωνίᾳ ἰταλιστὶ ὁ Tannhäuser τοῦ Wagner.

* Ἡ Γαλλικὴ ἐθνοσυνέλευσις ἐψηφίσατο ἐν ἑκατομμύριον φράγκων πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου τῆς Grande-Opéra ἐν Παρισίοις.

* Ὁ Γάλλος μελοποιὸς Leon Vasseur μετὰ τὸ τελευταῖον μελόδραμά του la Timbale d'Argent, ὅπερ ἔτι δίδεται ἐν τῷ θεάτρῳ Bouffes-Parisiens τῶν Παρισίων, ἠτοίμασε διὰ τὸ αὐτὸ θέατρον νέον μελόδραμα «la petite Reine,» ὅπερ θέλει παρασταθῆ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου.

* Ὁ μελοποιὸς Offenbach ἐπεράτωσε νέον μελόδραμα εἰς τρεῖς πράξεις «le corsaire noir.» Τοῦτο ἐδόθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ θέατρον τῆς Βιέννης an der Wien, αὐτοῦ τοῦ Offenbach διευθύνοντος τὴν ὀρχήστραν. Ἡ μουσικὴ ἐπαινεῖται πολὺ, ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ κείμενον, ἔργον καὶ τοῦτο τοῦ Offenbach. Τὸν μελοποιὸν ἐπανελημμένως προσεκάλεσε καὶ ἐπευφήμησε τὸ Βιενναῖον κοινὸν τιμῶν οὕτω συμπατριώτην, ὅστις νῦν μετὰ πολλὰ ἔτη δίδωσι τὸ πρῶτον, ἔργον αὐτοῦ εἰς Γερμαν. σκηνήν.

* Μεταξὺ τῶν νέων μελοδραμάτων Γάλλων μελοποιῶν ἀναφέρονται τὸ «Alibi» τῶν κκ. Moineaux καὶ Nibelle, «il Signor Pandolfo» τοῦ κόμητος Ernest d'Hervilly καὶ τὸ «cent Vierges» τοῦ Lecocq τοῦ μελοποιήσαντος τὸ γνωστὸν ἡμῖν Fleur de Thé.

* Ἐν τῷ ἐθνικῷ θεάτρῳ τοῦ Βερολί-

νου πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ παρασταθῆ ἡ «Γαλάττη» δράμα τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Πρωσσίας. Τὰ ἐνστιχα μέρη ἐμελοποίησεν ὁ μουσικοδιδάσκαλος Th. Bronky.

* Ἡ Ἑλληνοδραμ. Ἐταιρία «Μένανδρος» ἤρξατο τῶν παραστάσεων τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ «Κρυστάλλινον Παλάτιον» τοῦ Σταυροδρομίου Κ]λεως διὰ τοῦ γνωστοῦ δράματος τοῦ ποιητοῦ κ. Σ. Βασιλειάδου, «ἡ Γαλάτεια.» Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἀρίστη.

* Ὁ διάσημος Γερμανὸς κωμικὸς ποιητῆς Roderich Benedix συνέταξε κατ' αὐτὰς δύο κωμωδίας διὰ τὸ Βιενναῖον θέατρον Stadttheater. Καὶ ἡ μὲν εἰς τέσσαρας πράξεις Weiberziehung ἐπαινεῖται διὰ τὴν ἐπιτυχεστάτην δέσιν, ἡ δὲ μονοπραξία Wiedergesunden διὰ τὸ μέχρι κόρου ἀστείον.

* * ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ. — Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 9 Ἰβρίου ἐ. ἔ. τῆς Γαλλ. ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐγένετο λόγος πολὺς περὶ τῆς καταστροφῆς ἣν ἐπέφερε τὸ ἔντομον Phylloxera vastatrix εἰς τὰς ἀμπέλους τῆς Πορτογαλλίας. Γνωστὸν ὅτι καὶ αἱ ἡμέτεραι σταφιδάμπελοι προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ταύτης, ὁ δὲ καθηγ. τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Θ. Ὀρφανίδης ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς προσβληθείσας ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ἐπαρχίας συνέταξε μακρὰν ἔκθεσιν, δημοσιευθεῖσαν κατ' αὐτὰς ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου.

* Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐξέδοτο προκήρυξιν πρὸς τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ἀρχιτέκτονας ὅπως πέμψωσιν διὰ τὴν ἐν Βιέννῃ ἔκθεσιν τοῦ 1873 πρότυπα ἀγροτικῆς καὶ ἀστυκῆς οἰκίας σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ τόπου καὶ τοῦ κλίματος.

* Ἑλλήν τις ὀπλοποιὸς ἐν Χαλκίδι ἐφεῦρε νέον εἶδος βελονωτοῦ ὄπλου. Κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων προσώπων ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ὄπλον τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ ὑπάρχοντος Σασσεπῶ.

Πρό τιμος ἐπίσης ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς Μυλωνᾶς παρουσίασε τελειοποιήσιν τινα τοῦ Σασσεπῶ, δοκιμασθεῖσαν καὶ ἐν Τατοῖῳ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Ἀγνοοῦμεν ἂν αἱ τελειοποιήσεις αὗται πρόκειται νὰ λάβωσι πρακτικὴν ἐφαρμογὴν.

* * * ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΑ. ΕΤΑΙΡΙΑΙ. ΣΥΛΛΟΓΟΙ.—Τὴν 15 Ὀβρίου ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων ἀρχῶν τοῦ φιλ. Συλλόγου «Παρνασσού.» Ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη σημαντικὴ πρόοδος ἐμαρτυρήθη διὰ τῆς λογοδοσίας τοῦ τέως προέδρου κ. Ν. Δ. Λεβίδου. Καὶ μέλη πολλὰ καὶ σπουδαῖα προσετέθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, καὶ ἀναγνώσματα ἐμβριθῆ καὶ πολυπληθῆ ἀνεγνώσθησαν, καὶ ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὸ Ἀναγνωστήριον σπουδαίως ἐπληξήθησαν, καὶ τὸ ταμεῖον εἰς λίαν εὐάρεστον διατελεῖ κατάστασιν. Ὁ νέος πρόεδρος κ. Ἐλ. Ρ. Ραφαὴλ ηὐχαρίστησε τὸ σωματεῖον ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του καὶ διεξήγησε τὰς τὸ σωματεῖον διεπούσας ἀρχάς.

* Τὴν ἀμέσως ἐπομένην Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐγκατάστασις τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἀρχῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ὁ μέχρι τοῦδε πρύτανης κ. Εὐθ. Καστόρχης ἀφηγήθη τὰ κατὰ τὴν πρυτανείαν αὐτοῦ γεγόμενα· τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀκροατῶν ἐκίνησεν ἡ ἀπαρίθμησις τῆς οὐσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀνερχομένης μετὰ τῶν κτημάτων εἰς 3,500,000 Δραχ. καὶ ἀποφερούσης ἐτησίαν πρόσοδον 150,000 Δρ. περίπου. Ὁ νέος πρύτανης, ὁ σοφὸς καθηγ. τῆς ἱστορίας κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτοῦ χάριτος, ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ πανεπιστημίων.

* Ἐξεδόθησαν ἐν τεύχει ἰδιαιτέρῳ τὰ πρακτικὰ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ 1871, ἐν οἷς περιέχεται καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῶν σχολείων ἐπιτροπῆς Κ. Κωνστ. Κοντογόπου, ἀναγνωσθεῖσα τῇ 18 Ἰουνίου 1872. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὴν ἀναλυσιν τοῦ προκειμένου φυλλαδίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας καὶ τῶν κα-

ταστημάτων αὐτῆς· ἡ ἐπίδοσις εἶναι τοσαύτη ὥστε πᾶς λόγος περὶ αὐτῶν λεγόμενος εἶναι ἀντικρυσ κενός.

* * * ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.—Ἐν τῇ Γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ὑπάρχουσι 60,000 Δημοτ. σχολεῖα, ἐν οἷς ἐκπαιδεύονται 6,000,000 μαθητῶν. Εἰς 1000 κατοίκους ἀναλογεῖ ἐν Δημοτ. σχολεῖον μὲ 150 μαθητὰς· ἐν τῷ δουκάτῳ τοῦ Βρούνσβικ καὶ τοῦ Ὀλδενβούργου, ἐν τῇ Σαξωνίᾳ καὶ τῇ Θουρίγγῃ ἀναλογεῖ εἰς 1000 κατοίκους ἐν σχολεῖον μὲ 175 μαθητὰς, ἐν Μεκλεμβούργῳ δὲ καὶ Βαβαρίᾳ ἐν μὲ 125. Γυμνάσια ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ 350, προγυμνάσια (Ἑλλ. σχολεῖα) 214, ἰδιωτικὰ δ' ἐκπαιδευτήρια 483. Οἱ εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως φοιτῶντες παῖδες ἀνέρχονται εἰς 177,400. Πανεπιστήμια ἔχει ἡ Γερμανία 20 μὲ 1624 καθηγητὰς καὶ 15,600 φοιτητὰς. Πολυτεχνικὰ δὲ σχολεῖα ἔχει 10, ἐν οἷς διδάσκουσι 560 καθηγηταὶ καὶ φοιτῶσι 4500 σπουδασταί.

* Ἐκ τελευταίας τινὸς στατιστικῆς περὶ τῶν στρατῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς. Ὁ ἐν εἰρήνῃ στρατὸς κατὰ τὸ 1871 ἦτο τῆς Γερμανίας μὲν 545,000, τῆς Ῥωσσίας 450,000, τῆς Γαλλίας 325,000, τῆς Αὐστρίας 354,000 καὶ τῆς Ἰταλίας 250,000. Ἡ νεοσυλλεξία συμφώνως μὲ τὰ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐκάστου κράτους ψηφισθέντα ἀνήρχετο διὰ τὴν Γερμανίαν εἰς 150,000 ἄνδρας, τὴν Ῥωσίαν εἰς 150,000 (μέχρι τοῦδε μόνον 100,000), τὴν Γαλίαν 150,000 (ἐπίσης μέχρι τοῦδε μόνον 100,000), τὴν Αὐστρίαν 95,000 καὶ τὴν Ἰταλίαν 95,000. Ἐκ τῶν νεοσυλλέκτων δὲ τούτων γνωρίζουσι νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσιν ἐν Γερμανίᾳ μὲν 97 τοῖς 100, ἐν Ῥωσίᾳ 9-10, ἐν Αὐστρίᾳ 43, ἐν Ἰταλίᾳ 25, ἐν Γαλίᾳ δὲ ἄγνωστον ὡς μὴ γνωγομένης τῆς καταμετρήσεως ταύτης.

* Κατὰ τὰς ἀπαριθμήσεις τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς ἡμετέρας διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν τηλεγράφων κατὰ τὸ 1870 ἐγένετο κίνησις ἀλληλο-

γραφίας μεταξύ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐπιστολῶν μὲν 1,782,870· ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων 1,101,854· ἐπισήμων δ' ἐγγράφων 628,777· τῆλε γραφήματα δ' ἐκκκλοφόρησαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 127, 588.

* Ὁ ἀπὸ Ἀθηνῶν μέχρι Πειραιῶς σιδηρόδρομος κατὰ τὸ 1871 μετέφερε μὲν 565, 448 ἐπιβάτας εἰσέπραξε δὲ τὸ ποσὸν 450, 758 Δραχμῶν.

* Κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τοῦ κ. Ἀλ. Μανσόλα ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ 100 ἄρρένων κατοίκων ἀναλογοῦσιν ἐγγράμματοι 32, 96, ἐν Ἰταλίᾳ 21, 94, ἐν Γαλλίᾳ δ' ἐντισιν ἐπαρχίαις 55, 55. Ἐν Ἰταλίᾳ ἐκ τῶν 21, 94 τοῖς 100, 17, 84 γνωρίζουσιν μόνον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, 4, 10 δὲ ἀνάγνωσιν μόνον.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

* Ἀγαθὸς τις χωρικός ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῶν συγχωρικῶν του δήμαρχος, οὕτω πως ἐδημηγόρησεν εὐχαριστῶν τοὺς ἐκλέξαντας αὐτόν.

— Ἀγαπητοί μου συμπολίται!

Ἡ καρδιά μου δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν εὐτυχὴ ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκάματε εἰς τὰς λευκάς μου τρίχας τὴν τιμὴν νὰ τὰς θέσητε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σας.

* *

Κυρία τις πρῶτον ἤδη παρευρεθεῖσα εἰς παράστασιν μελοδράματος, ἀκούσασα ἄσμά τι τοῦ χοροῦ,

— ὦ τοὺς ἀχρεῖους! ἐκραύγασεν. ἄδουσιν ὅλοι ὁμοῦ διὰ νὰ τελειώσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα.

* *

«Ἡμέραν τινὰ, διηγεῖται ὁ γνωστότατος Γάλλος μυθιστοριογράφος Ἀλέξανδρος Δουμάς, ὑπῆγον εἰς τὸ θέατρον τῆς Κυρίας Σακῆ, ὅπως ἴδω παριστανομένην παντομίμαν τινὰ, ἐπιγραφομένην ὀ λυσσώδης βοῦς. Τὸ ἔργον ἦτο πολὺ ὠραῖον, πεποιημένον μετὰ μεγάλης καλαισθησίας, εἶχε τὸ ὕψος ὑψη-

λὸν, ἔβριθε δὲ μεγάλων ιδεῶν καὶ ὡς τοιοῦτον μοὶ συνεστήθη ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ἀλλ' ἀπὸ τῆς πρῶτης μέχρι τῆς τελευταίας σκηνῆς ματαίως ἀνέμενον τὸ ζῶον, ὕπερ ἐδωρήσατο τὸ ὄνομά του εἰς τὴν παριστανομένην παντομίμαν.

» Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως ἐξῆλθον, καὶ ἐξερχόμενος ἠρώτησα τὴν ἀνοίγουσαν τὰ θεορεῖα γυναῖκα:

» — Δὲν μοὶ λέγετε, σᾶς παρακαλῶ, καλὴ μου κυρία, διατί ἡ παντομίμα, τὴν ὁποίαν παρέστησαν, ἐπιγράφεται ὀ λυσσώδης βοῦς;

» — Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ τίτλος τῆς, μοὶ ἀπήντησεν αὕτη.

» Ἀπεμακρύνθη ἐκεῖθεν τὰ μάλις εὐχαριστημένος ἐκ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης.»

* *

Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱὸς ἔλεγε περὶ τινος ἰσχυροτάτης κυρίας:

— Ἐὰν ἔβλεπον ἐν ὄνειρῳ ἑπτὰ ὡς αὐτὴν καὶ ἂν ἤμην κυβέρνησις, θὰ διέτασσον νὰ γεμίσωσι πάραυτα τὰς σιταποθήκας, φοβούμενος σιτοδείαν.

* *

Ὁ Μερὺ, ὁ εὐφύεστατος ποιητὴς καὶ μυθιστοριογράφος, ἐγευμάτιζέ ποτε ἐν τινι ξενοδοχείῳ. Μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων διεκρίνοντο πολλοὶ ὑπάλληλοι ἐμπορικῶν οἰκῶν, ταξειδεύοντες δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, αἵτινες ἤρχισαν νὰ διηγῶνται τὰς ἀνδραγαθίας ἃς διέπραξαν, φονεύσαντες κατὰ τὰ ταξείδιά των δὲν εἰξεύρω πόσους ληστὰς.

— Καὶ εἰς ἐμὲ συνέβη συμβᾶν ἔτι περιεργώτερον, εἶπεν ὁ Μερὺ.

— Διηγῆθητέ το, διηγῆθητέ το, ἐφώνησαν πανταχόθεν.

— Φαντασθῆτε, ἐπανέλαβεν ὁ Μερὺ, ὅτι ὁδοιπορῶν εἰς Καλαβρίαν, ἡμέραν τινὰ εὐρέθην εἰς τινα τρομερὰν στενωπὸν· ὁ ὁδηγός μου καταληφθεὶς ὑπὸ παυικοῦ φόβου, μὲ ἐγκατέλειψε καὶ ἔφυγε τρέχων, ἐγὼ δὲ ἔμεινα μόνος. Αἴφνης βλέπω ἐφορμῶντας κατ' ἐμοῦ ἕνα, δύο, τρεῖς ληστὰς.